

מת (מרכז) 26769-04-25 - מדינת ישראל נ' עבד חטיב

מ"ת (מרכז) 26769-04-25 - מדינת ישראל נ' עבד חטיבמחוזי מרכז

מ"ת (מרכז) 26769-04-25

מדינת ישראל

נגד

עבד חטיב

ע"י ב"כ עו"ד חנא ויעקב בולוס

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

[21.09.2025]

כבוד השופט עידו דרואן-גמליאל

החלטה בעניין משיב 8

לפניי בקשה למעצרו עד לתום ההליכים של משיב 8, מר עבד חטיב, שהוגשה ביום 10.04.25 יחד עם כתב אישום, בו מואשם המשיב יחד עם אחרים, לפי אישומים 9 ו-10, בביצוע עבירה של סחיטה בכוח שהביאה לידי מעשה במסגרת פעילות של ארגון פשיעה, לפי סעיף 427(א) סיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 בצירוף סעיף 3 לחוק מאבק בארגוני פשיעה, תשס"ג-2003; ובביצוע שלוש עבירות של סחיטה באיומים במסגרת פעילות של ארגון פשיעה, לפי סעיף 428 רישא לחוק העונשין בצירוף סעיף 3 לחוק המאבק בארגוני פשיעה.

לאחר הסכמה לעניין קיומן של ראיות לכאורה, נותר להכריע אם מחויב מעצרו-בכליאה של המשיב עד לתום ההליכים, או שניתן להעבירו למעצר בפיקוח אלקטרוני.

המיוחס למשיב - רקע, מעשים ועבירות:

ארגון הפשיעה ופעולתו:

בכתב האישום, שהוגש נגד שלושה-עשר בני-אדם ותשעה תאגידים, מתוארת פעילותו הענפה של ארגון פשיעה שפעל משנת 2018 ועד שנת 2024, בתבנית היררכית, מאורגנת, שיטתית ומתמדת, כשבראשו עמד נאשם 1, מר לטיף אבו-לטיף. הארגון עסק בביצוע עבירות אלימות ואיומים, לרבות סחיטות באיומים ובכוח, ו"התמחה" בסחיטת קבלנים שניגשו למכרזי תשתיות מטעם המדינה ומטעם רשויות מקומיות, כך שלמעשה השתלט הארגון על מכרזים אלה. עוד עסק הארגון בסחיטתו השיטתית של קבלן-יזם, בהיקף של מיליוני ₪, ובמתן שירותי גבייה עבור אחר תוך סחיטה באיומים, תמורת רווח כספי בדמות 'עמלה' ועוד.

הארגון הטיל אימה על קורבנותיו ושמעו יצא למרחוק, עד-כדי כך שעצם אזכור שמו של הארגון או של העומד בראשו הטיל מורא. הארגון והחברים בו עשו שימוש במוניטין שלילי זה לביצוע מעשי סחיטה ואיומים ולהבטיח את שתיקתם של קורבנותיהם ושל עדים פוטנציאליים.

מרכז פעילותו של הארגון היה בכפר ראמה, מקום מגוריו של לטיף, וכחלק משיטת הארגון להטיל אימה על קורבנות הסחיטה, אולצו אלה להגיע לראמה ולהסדיר מול לטיף עצמו את עניינם, דוגמת תשלום דמי-חסות או קבלת הוראות חטיבה מיוחדת בארגון היוו אנשי הכספים, שבנו ותפעלו תשתית כלכלית לביצוע עבירות מס ולהלבין הון, תוך ניצול מערכת הבנקאות ועוד.

מעמד המשיב בארגון ו"אירועי הצפון":

המשיב היה מחברי הארגון שאינם מנהלים או פעילים, ואת העבירות המיוחסות לו ביצע במסגרת "אירועי הצפון" - השם בו מכנה המבקשת מסכת של מעשי סחיטה של קבלנים שניגשו למכרזי תשתית בצפון הארץ. מסכת זו הופעלה ע"י מהדי ושרקיה לפי הנחיות לטיף, כשרקיה [משיב 4] פעל כמפקח ומכוון יחד עם חנטיר [כינויו של משיב 6]^[1], גלבאן [משיב 7]^[2], ענאן חביש (שנפטר לפני הגשת כתב האישום) והמשיב, כמתואר באישומים התשיעי והעשירי. מעשים אלו בוצעו בשנים 2021-2022, תוך שימוש בתשתיות הארגון ובמוניטין העברייני של הארגון ושל לטיף. אישום תשיעי - פרשת אבו סנאן, סחיטת זעורה:

החל מחודש אוגוסט 2022, לאחר סיום שירותיה של חברת רויאל נע בגליל בע"מ, שמנהל מר יוסף נזיר, שכרה המועצה המקומית אבו סנאן את שירותיה של חברת מ.א. זעורה בע"מ, שמנהל מר אחמד זעורה, לפינוי אשפה ביישוב. ביום 29.08.22 זכתה החברה במכרז לפינוי אשפה שפרסמה הרשות, לאחר שהיתה היחידה שהגישה הצעה. במסגרת הפעילות הפלילית של הארגון, וקודם ליום 07.06.22, קשרו המשיב ושרקיה קשר לסחיטת אחמד באיומים לתשלום דמי חסות, בקשר לעבודות פינוי אשפה שהחל לבצע עבור המועצה עוד קודם לזכייה במכרז. את המתואר להלן ביצעו המשיב ושרקיה במסגרת הפעילות הפלילית של הארגון ובמסגרת הקשר.

ביום 07.06.22 בשיחת טלפון איימו המשיב ושרקיה על אחמד, תוך שימוש במוניטין העברייני של הארגון, כשבין היתר אמר לו המשיב "מדבר איתך ממשפחת אבו לטיף, איך אתה נכנס לעבודה באבו סנאן ואתה יודע שהעבודה שייכת לנו (אלינו)... מדוע נכנסת לעבודה ואתה יודע שהעבודה שלנו?". המשיב אמר לאחמד שהארגון לקח דמי חסות מהחברה שביצעה את העבודה קודם לכן, ודרש ממנו שלא ימשיך לעבוד עבור המועצה. בשיחת המשך באותו יום, חזר המשיב על דרישה זו, סרב להתיר לאחמד לתת שירות למועצה במהלך חודש כפי שהתחייב ואיים ש"אל תמשיך לעבוד... אם לא, אתה בסוף החודש, אתה תבקר אותנו". אחמד ענה שהוא לא מבקר אף אחד והשיחה הסתיימה. ביום 20.06.22 לאחר חצות נורו יריות לעבר משאית אשפה של החברה ושלושה מעובדיה, שעסקו בפינוי אשפה עבור המועצה, והמשאית נפגעה וניזוקה.

לאחר מכן, ומחמת האיומים והירי, נכנע אחמד לדרישת הארגון באמצעות חטיב ושרקיה, והעביר לשרקיה סך כולל של 25,000 ₪, בשתי פגישות, ואז חדל מלשלם. הסכום לא הניח את דעתו של שרקיה, שהפעיל והנחה את עמראן ואת המשיב, שצורפו לקשר, להמשך הסחיטה, במסגרת הפעילות הפלילית של הארגון ובמסגרת הקשר: שרקיה הנחה את עמראן לאיים טלפונית על אחמד ש"הפעם הזאת זה הפועלים שלך", אך אחמד לא ענה לשיחה. ואכן, ביום 29.06.22 נורו יריות לעבר משאית אשפה של החברה ולעבר שניים מעובדיה, שעסקו בפינוי אשפה עבור המועצה. אחד העובדים לקה בהלם ופונה לבית-חולים והמשאית נפגעה וניזוקה. ביום 05.07.22 איימו שרקיה והמשיב טלפונית על אחמד, תוך שימוש במוניטין העברייני של הארגון, כשבין היתר אמר לו המשיב "אני מדבר אתך מראמה, ממשפחת אבו לטיף, מלמעלה... לא אמרתי לך לא להיכנס לאבו סנאן?". אחמד המבוהל הציע להיפגש עם המשיבים הנאשמים באישום זה, והמשיב הסכים בשם כולם ואף התיר לאחמד להמשיך בפינוי האשפה עבור המועצה, עד למפגש. העניין הסתיים כשפנה אחמד בבקשת עזרה מאחרי ממשפחת אבו-לטיף, באמצעות חבר. בגין המיוחס לו באישום זה, הואשם המשיב בסחיטה בכוח שהביאה לידי מעשה במסגרת פעילות של ארגון פשיעה, לפי סעיף 427(א) סיפא לחוק העונשין בצירוף סעיף 3 לחוק המאבק. אישום עשירי - פרשת שעב, סחיטת קבלנים:

ביום 22.06.22 פרסמה חברת ברן ישראל בע"מ, שניהלה עבור משרד הבינוי והשיכון פרויקט במועצה המקומית שעב, מכרז לביצוע עבודות עפר וסלילה בשכונה חדשה ביישוב שעב, בהיקף של כ-15,000,000 ₪. במסגרת הפעילות הפלילית של הארגון, קשר המשיב עם שרקה וחנטיר קשר לסחוט את מגישי ההצעות למכרז, במטרה להרתיע אותם מהגשת ההצעות וכך להבטיח את זכייתו במכרז של קבלן מבצע מטעם הארגון. את המתואר להלן ביצעו המשיב, שרקה וחנטיר במסגרת הפעילות הפלילית של הארגון ובמסגרת הקשר.

ביום 02.06.25 נפגשו שרקה וחביש והעלו שמות של קבלנים שמוכרים להם ושסברו שייגשו למכרז, כשהמטרה היתה "לאתר קבלנים אופציונאליים שיתכן שיגשו למכרזים, על מנת או להסדיר מולם, או להניא אותם מלגשת למכרז כי יש את קבלני הבית" [מדברי ב"כ המבקשת].

ביום 07.06.22 פנו המשיב ושרקה טלפונית לקבלן חליל חורי, בעלים ומנהל של חברת מפלסי הגליל סלילה, עפר ופיתוח בע"מ, לתיאום פגישה, כשהמשיב הזדהה כמדבר מטעם "החבר'ה שלמעלה", סרב להזדהות מעבר לכך ואמר "נראה אותך, נדבר אתך, עדיף". סוף-דבר, לא התקיימה הפגישה.

ביום 28.06.22 שעה 14:57 פנו שרקה וחנטיר טלפונית לקבלן עדאל ג'באלי, מבעליה של חברת בני עדאל ג'באלי חברה לעבודות עפר ופיתוח בע"מ, כשעל פי הנחייתו של שרקה ובנוכחותו דרש חנטיר מג'באלי לסלק ידו מהמכרז ואיים עליו, תוך שימוש במוניטין העברייני של הארגון, באמרו "העניין של שעב של המגרשים, אל תתקרב אליה, בסדר? [ובמענה לבקשת ג'באלי לדעת מי הדובר -] זה לא משנה מי אני, אם אתה רוצה להתקרב אליה, תעלה למעלה אחי... לא משנה מי אני, מלמעלה אני מדבר אתך. אל תתקרב אליה, כלומר יהיה עדיף". סוף-דבר, ג'באלי סרב להיפגש.

אותו יום 28.06.22 שעה 14:59 פנו שרקה וחנטיר טלפונית לקבלן עלא אבו דריס, בעליה של חברת ע.מ.ת. ערוצי מדידה ותשתיות בע"מ, כשעל פי הנחייתו של שרקה ובנוכחותו דרש חנטיר מעלא לסלק ידו מהמכרז ואיים עליו, תוך שימוש במוניטין העברייני של הארגון, באמרו "העבודה של שעב בקשר למגרשים, אם אתה רוצה כל דבר, תעלה למעלה, אל תתקרב אליה [ובמענה לבקשת עלא לדעת מי הדובר -] אני מדבר אתך מראמה מלמעלה... העבודה של שעב, המגרשים, אל תתקרב אליה. אם אתה רוצה כל דבר, תעלה למעלה".

אותו יום 28.06.22 שעה 15:00 פנו שרקה וחנטיר טלפונית לחליל, כשעל פי הנחייתו של שרקה ובנוכחותו דרש חנטיר מחליל לסלק ידו מהמכרז ואיים עליו, תוך שימוש במוניטין העברייני של הארגון, באמרו "מדבר אתך מראמה מלמעלה, בקשר לעניין של שעב. אל תתקרב אליה, אם אתה רוצה משהו תעלה למעלה". בתגובה, ענה חליל שהוא אינו מעוניין בביצוע עבודות במסגרת המכר, וסיים את השיחה בבקשה מחנטיר "תמסור ד"ש לאלה מלמעלה".

ביום 26.07.22 זכתה החברה אחים בן רחמים (צפון) בע"מ במכרז, וביום 31.07.22 פנו טלפונית שרקה ופלוני שזהותו לא ידועה לקבלן דוד בן רחמים, בעליה של החברה, כשעל פי הנחייתו של שרקה ובנוכחותו דרש פלוני מדוד לסלק ידו מביצוע העבודות ואיים עליו, תוך שימוש במוניטין העברייני של הארגון, באמרו "בקשר לעבודה של שעב... אנחנו כאן רוצים להכניס קבלן... אני מדבר אתך ממשפחת אבו לטיף. תשמע, העבודה בשעב זה שלנו, בסדר? אנחנו מביאים קבלן". מחמת חששו מהארגון, פנה דוד לחברת ברן והודיע להם שאוים ע"י הארגון, שדרש ממנו להעביר את ביצוע העבודות לקבלן מטעמו, ולכן הוא אינו מעוניין בביצוע העבודות. דוד ביקש לבטל את זכייתו במכרז ולהשיב לו את הערובות הכספיות שהפקיד לצורך המכרז, אך סורב.

ביום 06.09.22 פנתה חברת חולות גפני בע"מ לדוד בהצעה, שהיא תבצע בפועל את העבודות, כקבלן משנה. דוד הניח שחולות גפני פועלת מטעם הארגון והסכים להעביר לחברת ברן את הצעתה בצירוף ערובות כספיות לביצוע העבודות. בתגובה, החליטה ברן לבטל את זכותו של דוד במכרז ולחלט חלק מהערובות הכספיות שהפקיד לצורך המכרז.

חברת ברן פנתה לחברת י. לרר (הנדסה) בע"מ, שהגישה הצעה למכרז, אך חברת לרר הודיעה שאיננה מעוניינת עוד בביצוע העבודות. סוף-דבר, ברן נאלצה לבטל את המכרז ולפרסם מכרז חדש.

בגין המיחוס לו באישום זה - סחיטתם של ג'באלי, עלא וחליל - הואשם המשיב בשלוש עבירות של סחיטה באיומים במסגרת פעילות של ארגון פשיעה, לפי סעיף 428 רישא לחוק העונשין בצירוף סעיף 3 לחוק המאבק.

הסכמה לקיומן של ראיות לכאורה והפנייה לשירות המבחן:

בסופו של דיון שהתקיים ביום 13.07.25, ולאחר שמיעת הערותיו של בית המשפט, הסכים המשיב, מפי ב"כ המלומד, לקיומן של ראיות לכאורה. לבקשת המשיב, הופנה עניינו של המשיב לשירות המבחן, שגם התבקש לבחון אפשרות העברתו למעצר בפיקוח אלקטרוני. בהחלטה זו הובהר ש"עצם הפניית המשיב לשירות המבחן לקבלת תסקיר שיבחן בין היתר העברה לפקא"ל, אין בה כדי לחייב את הצדדים שיוכלו לטעון איש לעמדתו". התקבלו אפוא חוות-דעת היתכנות (חיובית) מטעם היחידה לפיקוח אלקטרוני ושני תסקירים, שידונו להלן.

עילות המעצר ובחינת האפשרות להעברת המשיב למעצר בפיקוח אלקטרוני:

שתי עילות מעצר מתקיימות בעניינו של המשיב, חשש מפני שיבוש הליכים ומסוכנות לעדים ולציבור:

א. הראשונה מוצאת ביסוסה הן בקביעות כלליות בהלכה הפסוקה והן בדברים קונקרטיים שנאמרו על-ידי עדים מבין הנסחטים והמאוימים [כגון דברי סמיח סבע בהודעתו מיום 27.02.25, ש' 34 ואילך - "אני לא רוצה שזה יהיה כתוב (בטופס ההודעה - ע.ד.ג.), אני לא רוצה שמחר זה יגיע לאבו לטיף שאני מדבר עליהם ויבואו לירות עלי בבית..."]; ודברי בהאא עווד בהודעתו מיום 09.03.25, ש' 45 ואילך וש' 84 - "אני מפחד ואני לא רוצה להיות מעורב... הכוונה היא למשפחת אבו-לטיף. כשאני שומע על המשפחה הזאת - כמה שאני יכול אני מתרחק, כדי שלא יהיו לי בעיות, יבואו אלי, לילדים שלי". הארגון הטיל אימה, עד-כדי השתקה שנלוותה לציות, ואין להניח שאימה זו פגה. אם יבחר המשיב לנצל אפשרות של שחרורו מכליאה, להוסיף ולשרת את עניינו של הארגון בשיחות איום לעדים - הנזק עצום והיכולת למנעו תלויה במידת האמון שאפשר לתת בו;

ב. השנייה עולה כמאלה, לנוכח סדרת המעשים החמורים, ולנוכח היכולת והנכונות לחבור לארגון פשיעה, ולבצע

במסגרתו באופן תדיר וחוזר עבירות קשות. עבירות הסחיטה בכוח נעשו תוך שימוש בנשק חם, ולכן קיימת חזקת מסוכנות סטטוטורית לגבי המשיב, לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996, עניין המקשה אף על האפשרות של מעצר בפיקוח אלקטרוני, לפי סעיף 22(ב)(2) לחוק הנ"ל;

למעשה, תפקידו של המשיב לא היה זניח כלל וכלל, כשלעתים איים על הקורבנות באופן ישיר כנטען באישום התשיעי, ולעתים השתתף בסחיטה באופן פסיבי-יחסית, אך במסגרת קשר פלילי ופעילותו של ארגון הפשיעה. הפרדה ובידוד מלאכותיים של הפעולות המיוחסות למשיב, עלולים להסתיר את המהות האמיתית של מעשיו העברייניים, אותם ביצע במסגרת ארגון הפשיעה, כשרשרת של עבירות, שמהותן סחיטתם של קבילני תשתיות. תקופת העבירות המיוחסת למשיב איננה עניין רגעי של כניעה לפיתוי או 'מעידה', אלא שלושה חודשים גדושי פעילות נגד שני קורבנות, שכללו גם אלימות קשה בדמות ירי בנשק חם כחלק שגרתי בתכניות הפעולה נגד נסחטים סרבניים - גם-אם לא על-ידי המשיב פיזית. בנסיבות אלה, לעבר נקי ולחלוף הזמן יש משמעות מוגבלת.

אין תמה, שכבר נפסק ונאמר שעבירות סחיטה, מעצם טבען ואופיין, מלמדות על מסוכנותו של נאשם ועל חשש לשיבוש הליכי משפט, בדרך של הטלת מורא על הקורבנות. בשל כך, ככלל, עבירות אלו אינן מתאימות לשחרור לחלופת מעצר, והנטייה היא למעצר עד תום ההליכים [רון שפירא, איתי ברסלר-גונן, אילנית הלל הליכי מעצר - מורה נבוכים (2024), פרק 15 עבירות סחיטה]. כך ראו למשל בש"פ 9078/23 מ"י נ' חלבי (01.01.24), בו נדון עניין הקרוב לענייננו וקל ממנו. נגד אותו משיב ושני נאשמים אחרים הוגש כתב אישום מתוקן המייחס להם עבירות של סחיטה באיומים וניסיון לקבלת דבר במרמה - לשם הטיית מכרז בו זכו המתלוננים כדין ולשם השאת רווחים בדרך של מרמה שאינה חוקית. עבריינות הסחיטה באיומים תפסה לה מקום נכבד בדרך הילוכם של עבריינים המנצלים את חולשתם של בעלי עסקים, מטילים עליהם מורא, פחד ואימה, ובסופו של יום, זוכים מן ההפקר בתמורה לא להם. במקרה דנן, פעילותו של המשיב וחבריו הביאה את המתלוננים לזנוח את זכיותם במכרז על-פי דין, תוך שגרמו להם, על פניו, הפסדי השתכרות ניכרים. הערר הוא על החלטת ביהמ"ש המחוזי במסגרתה הורה על העברת המשיב למעצר בפיקוח אלקטרוני, ועל-אף עבר נקי התקבל הערר (לאחר תסקירים שליליים). כאשר העדים טרם העידו, קטנה עוד יותר הנכונות להיזקק למעצר בפיקוח אלקטרוני או לחלופת מעצר [בש"פ 6107/24 ברכה נ' מ"י (11.08.24)]. כן ראו בש"פ 3357/22 מסארמה נ' מ"י (30.05.22), פסקה 11, מעצר עד לתום ההליכים על-אף תסקיר חיובי. ברי לכל, שביצוע העבירות במסגרת פעילותו של ארגון פשיעה הוא מדד חומרה נוסף ורב-משקל. סעיף 3 לחוק המאבק קובע הוראה עונשית, המשקפת את החומרה היתרה הנובעת מביצוע עבירות במסגרת מאורגנת, המגבירה את הסיכון לשלום הציבור ומדרבנת את המשך הפעילות העבריינית [ע"פ 5136/22 לוקר נ' מ"י (10.11.24); בש"פ 2515/13 אלבז נ' מ"י (23.04.13)].

מוסכם שעניינו של משיב זה, עבד חטיב, מצוי במדרג החומרה הנמוך ביותר מבין כלל המשיבים שיוחסה להם פעילות נמשכת ומתמדת במסגרת הארגון. השאלה היא, האם ניתן וראוי להחריג עניינו מהכלל הפסיקתי, להימנע ממעצרו בכליאה עד לתום ההליכים ולהורות על שחרורו לחלופת מעצר או העברתו למעצר בפיקוח אלקטרוני. תסקירי שירות המבחן מיום 04.09.25 ומיום 17.09.25 מדליקים נורות אזהרה ומהווים מכשול ממשי בדרכו של המשיב אל מחוץ לכתליו של בית המעצר:

המשיב כבן 53, נשוי ואב לארבעה ילדים בני 19 עד 23, עובד בתחום הבניין וללא עבר פלילי. מוצא המשיב ממשפחה קשת-יום בה גדל ללא אב, שנפטר כשהיה המשיב בן 3 שנים בלבד. ילדותו של המשיב עברה בדוחק כלכלי קשה ובגיל צעיר נאלץ להפסיק לימודיו והחל לעבוד ולסייע בטיפול באחיו הקטן, עד שנהרג בתאונה בהיותו כבן 15. בהיותו במעצר עבר המשיב התקף-לב. המשיב ומשפחתו נערכו לפיקוח אלקטרוני, שכרו דירה ייעודית לצורך זה והציגו מערך פיקוח של ארבעה מפקחים מוצעים.

בפרק "הערכת סיכון" בתסקיר הראשון הביע שירות המבחן את החשש, ש"לא ניתן לשלול את הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק", ובסיכום הדברים קבע כי "קיים סיכון לא-מבוטל להישנות התנהגות דומה מצידו [של המשיב]", יחד עם חולשה ואי-התאמה של המפקחים המוצעים שלא יוכלו לזהות גורמי סיכון. בתסקיר המשלים (השני) חזר שירות המבחן על עמדתו והבהיר שלמשיב "יש צורך לפצות על חסכים חומריים ורגשיים מילדותו וייתכן שבשל כך הוא עלול להתנהל באופן פזיז או לא שקול ואנו סבורים, כי במצבים מסוימים עשוי לנהוג בתועלתנות וריכוז בסיפוק צרכיו. בנוסף, קיים פער בין האופן שבו [המשיב] מציג את עצמו לבין התנהלותו בפועל, במיוחד לנוכח העובדה שאין לו עבר פלילי והוא מתפקד באופן יחסי לאורך השנים, לעומת חומרת העבירה המיוחסת לו". המשיב לא אפשר לשירות המבחן לרדת לשורש העניין שכן התמקד בהבלטת חלקיו המתפקדים, ביטא עמדה קורבנית וצמצם את התייחסותו למעורבותו ולקשריו החברתיים.

לעניין המפקחים והאפשרות לפיקוח אלקטרוני, הבהיר השירות ש"האיזוק מהווה רכיב טכני ואינו מהווה תחליף לנוכחות אנושית משמעותית, וליכולת להציב גבולות", כך שאינו מרפא את חסרונותיו של מערך הפיקוח המוצע. לסיכום, שירות המבחן נמנע מהמלצה לפקא"ל "בשל היעדר תמונה ברורה של מוקדי הסיכון בהתנהגותו" של המשיב.

הסניגור המלומד שטען בכישרון ובשכנוע לזכות מרשו, לא התעלם מהמשקל הנכבד שניתן בפסיקה להמלצה שלילית של שירות המבחן, אך הצביע על כשל שבעמדת השירות, לשיטתו: במקום להעריך לחיוב את אורחות חייו הנורמטיביות של המשיב, שהתגבר על ילדות קשה בתנאי דחק ומחסור ובנה לעצמו משפחה מלוכדת וחי רוחה מעמל-ידיו, זוקק זאת השירות לרעתו משאין לו הסבר לפער בין נורמטיביות זו לבין המיוחס לו באישומים. טוען הסניגור שהדעת אינה נוחה מכך, כפי שנאמר בשתיים או שלוש החלטות של ביהמ"ש העליון. בעמ"ת 63390-04-25 אבו סיאם נ' מ"י (11.05.25) דחה הש' גרוסקופף עמדה דומה של שירות המבחן, שיכולה להוביל ל"מלכוד 22" כאשר נאשם עבריין לא ישוחרר מחמת עברו הפלילי, ונאשם 'נורמטיבי' לא ישוחרר מחמת עברו הנקי. בבש"פ 5159/23 אברהם נ' מ"י (19.07.23) השיבה הש' ברק ארז את עניינם של שני צעירים לבחינה חוזרת של האפשרות לפקא"ל, משעיקר מסקנותיו השליליות של שירות המבחן נשענו על פער מהנוסח שלפניו. אלא, שעיון בהחלטות מעלה כי מדובר היה בנסיבות קלות ומקלות נוספות, שגלו לביצוע העבירות הנטענות ולנאשמים עצמם (ביניהן גיל צעיר, חיים המתאפיינים בהצטיינות ובתרומה לקהילה, נסיבות המקלות מסוכנות, שוליות והיעדר דומיננטיות בביצוע עם אחרים, וגם צורך שלא קיים בהערכת המפקחים המוצעים ע"י ביהמ"ש). שירות המבחן מוחזק - ובצדק - למומחה בהערכת הסיכון הפוטנציאלי מנאשמים ועצורים, וההחלטות הספורות שליקטה ההגנה אינן מבקשות לשנות זאת, אלא טובות ויפות הן לעניינם של אותם נאשמים, בבחינת כל מקרה לגופו.

שמעתי וראיתי את המפקחים המוצעים, שהתייצבו בביהמ"ש וענו לשאלותי ולשאלות ב"כ המבקשת. תפקידם של מפקחים אינו טכני גרידא ואינו מתמצה בדיווח למשטרה על הפרת תנאי שחרור, או תנאים במסגרת פיקוח אלקטרוני, אלא עליהם "להציב גבולות אפקטיביים לנאשם", לזהות גורמי סיכון ולמנוע מראש סיכוי להפרה [בש"פ 6855/11 פלוני נ' מ"י (27.09.11)]. כאשר הסיכון להפרת תנאים ולחידוש פעילות עבריינית הוא משמעותי, וכאשר מפקחים אלה יתקשו לזהות גורמי סיכון ולהציג גבולות, האמצעי הטכנולוגי של הפקא"ל אינו יכול להוסיף את מידת הביטחון המחויבת. להתרשמותי, מבינים המפקחים המוצעים את חובותיהם ואת מהות מצבו של המשיב. אפשר, כי כלילת כולם באותו סל של אי-התאמה אינה מוצדקת, משאחד מהם למשל עובד כמפקח על של"צ.

אולם, עיקר הבעיה אינו נעוץ במפקחים, אלא ברמת הסיכון הגבוהה הנעוצה במשיב עצמו ובחוסר היכולת לתת בו אמון שיקיים את חיוביו [בש"פ 2043/24 פלוני נ' מ"י (31.03.24)]; בש"פ 682/19 רז נ' מ"י (2019)]. קל יהיה למשיב להשיג יכולת לאיים ולשבש הליכים, טלפונית או בדרך אחרת; קשה להאמין שיירתע מכך.

במקרה דנן, הסיכונים המגולמים בעילות המעצר הם כבדי-משקל וההסתברות להתממשותם איננה זניחה, כך שגם ללא הוראת סעיף 22(ב)(2) לחוק המעצרים, לא ניתן היה להיזקק לאמצעי של פיקוח אלקטרוני, שאחרי הכל היו אמצעי מתריע ולא אמצעי מונע.

סוף-דבר, יעצר משיב 8 עד לתום ההליכים בעניינו.

עותק ההחלטה יישלח לשירות המבחן, לידיעה.

ניתנה היום, כ"ח אלול תשפ"ה, 21 ספטמבר 2025, במעמד הצדדים.

[1] נעצר עד לתום ההליכים ביום 10.09.25;

[2] עצור עד להחלטה אחרת, ממתין לקבלת תסקיר ולדין ביום 03.11.25, לאחר הסכמה לראיות לכאורה;